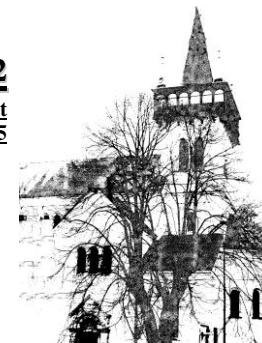

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH), v Tatobitech (TT), v Loukově (LV) nebo v Roprachticích (RP)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech

od 23.7.2012 do 5.8.2012

den	hod.	úmysl
23.07.	pondělí	Svátek sv. Brigity, patronky Evropy LV 15:30
24.07.	úterý	LV 7:30
25.07.	středa	Svátek sv. Jakuba, apoštola KO 18:00 za živé a zemřelé z rodů a duše v očistci
26.07.	čtvrtek	Památka sv. Jáchyma a Anny KO 8:00 za zemřelého Zdeňka Stehlíka a matku Annu
27.07.	pátek	sv. Gorazda a druhů KO 18:00 za zemřelé rodiče a tetu Marii
28.07.	sobota	KK 8:30 za zemřelou Františku Sotonovou, rodiče, manžela a děti DD 13:30 za farníky (<i>bohoslužba s nedělní platností</i>)
29.07.	neděle	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za zemřelého Josefa Hajského a rodiče KO 9:15 za zemřelého kněze Jana Bulu, rodiče a sourozence TT 10:30
30.07.	pondělí	LV 15:30
31.07.	úterý	Památka sv. Ignáce z Loyoly LV 7:30
01.08.	středa	Památka sv. Alfonse z Liguori KA 18:00 za zemřelou Marii Tomičkovou, manžela, rodiče, sourozence a syna Jana
02.08.	čtvrtek	KA 8:00 za zemřelého syna a duše v očistci
03.08.	pátek	KK 10:00 <i>latinská bohoslužba dle misálu z r. 1962</i> KO 18:00 za otce a děti
04.08.	sobota	Památka sv. Jana Vianneye KO 11:00 svatební - za novomanžele Jiřího Mařátka a Marcelu Lukešovu DD 13:30 za farníky (<i>bohoslužba s nedělní platností</i>)
05.08.	neděle	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za zemřelého Miloslava Macha a duše v očistci KO 9:15 za zemřelého Josefa Kadlece TT 10:30

Svátost smíření - během týdne půl hodiny před začátkem bohoslužby, na první pátek v měsíci od 16:30

- 1 **LIDÉ Z MARINGOTEK**
  - a) Bohumil Hrabal
  - b) Eduard Bass
  - c) Jindřich Šimon Baar
- 2 **SKALÁCI**
  - a) Eduard Petiška
  - b) Antal Stašek
  - c) Alois Jirásek
- 3 **KDYŽ V RÁJI PRŠELO**
  - a) Vladislav Vančura
  - b) Jan Otčenášek
  - c) Viktor Dyk
- 4 **PÁR KILOMETRŮ OD TEREZÍNA**
  - a) Milan Kundera
  - b) Karel Čapek
  - c) Ota Pavel
- 5 **NAVZDORY BÁSNÍK ZPÍVÁ**
  - a) Jarmila Loukotová
  - b) Valja Stýblova
  - c) Markéta Zinnerová
- 6 **RADŮZ A MAHULENA**
  - a) Jaroslav Vrchlický
  - b) Jan Neruda
  - c) Julius Zeyer
- 7 **GRANÁTY**
  - a) Marie Majerová
  - b) Vlasta Javořícká
  - c) Eva Bernardinová
- 8 **PUČÁLKOVIC AMINA**
  - a) Karel Poláček
  - b) Jindřich Plachta
  - c) Miloslav Šimek
- 9 **SOUDECE Z MILOSTI**
  - a) Pavel Kohout
  - b) Václav Havel
  - c) Ivan Klíma
- 10 **DOKTOR MELUZÍN**
  - a) Bohumil Říha
  - b) Josef Škvorecký
  - c) František Nepil

1-b / 2-c / 3-b / 4-c / 5-a / 6-c / 7-b / 8-b / 9-c / 10-a

SVATÝ JEAN BAPTISTE MARIE VIANNEY (4.8.)

(8. května, 1786 - 4. srpna, 1859) byl francouzský diecézní kněz, znám jako svatý farář z Arsu podle místa, kde působil. Stal se slavným pro svou kněžskou a pastýřskou práci ve své farnosti a pro svou snahu ji a její okolí radikálně duchovně přetvořit.

Narodil se v obci Dardilly ve Francii poblíž Lyonu a pracoval na farmě u rodičů do svých 19 let, kdy začal studovat v kněžském semináři. Rodina musela tajit svou katolickou víru. Byl pokřtěn jménem Jean, rodiče ho ihned po narození zasvětili ochraně Panny Marie, takže si později ke svému jménu přidal jméno Maria

Ve škole se mu příliš nevedlo, ale na přímluvu generálního vikáře, který v něm rozpoznal jeho schopnosti, byl vysvěcen na kněze a poslán ke svému učiteli P. Balleyovi na faru do Ecculy jako kaplan. Balley ale roku 1817 zemřel a na jeho místo nastoupil nový farář, nemající pro Vianneye příliš pochopení. Proto byl Vianney přemístěn jako farář na faru do vesnice Ars.

V posledních letech svého života trávil ve zpovědnici až 16 hodin denně. Je doloženo, že měl jakýsi vhléd do budoucích událostí. Podle jednoho životopisu za ním přišla dívka poradit se o vstupu do kláštera. Vianney jí řekl, aby do toho konkrétního kláštera nevstupovala, že ten bude do roka zavřen. A skutečně se tak stalo.

Vnímal potřebu vzdělávání dětí arských rolníků. Založil proto přímo v Arsu dívčí školu, kterou světil řeholnicím a škola dostala jméno La Providence (Prozřetelnost). Zajímavé je, že na stavbě domu La Providence sám manuálně pracoval jako přidavač. Staral se také o zvelebení a rozšíření farního kostela, který měl za jeho příchodu do Arsu podobu spíše větší kaple. Přistavěl k němu několik bočních kaplí a celkově jej rozšířil.

Jako duchovní vůdce mnohých měl mnoho práce, spal stále jen několik hodin denně a většinu dne zpovídal. Když zemřel, jeho tělo se nezačalo rozkládat, a dodnes je k vidění v celistvosti v kostele v Arsu na bočním oltáři v prosklené rakvi. Je uchováváno bez jakéhokoliv balzamování a konzervace.

„Na čem je založena láska k bližnímu? Za prvé: Přát bližnímu dobro. Za druhé: Pracovat pro jeho dobro při každé nabízející se příležitosti. Za třetí: Snášet a omlouvat chyby bližního. Na tom spočívá opravdová láska, bez které je nemožné najít milost u Boha a spásu své duše.“

CTÍM SVÉ RODIČE?

„Cti otce svého a matku svou“ (Ex 20,12). Jedno z deseti přikázání, z deseti zákonů života, které dal Pán Mojžíšovi na Sinaji, abychom mohli žít v plnosti. Kdyby se provedl průzkum, myslím, že by se nenašlo mnoho rodičů, kteří mají pocit, že jsou „ctěni“.

Byla jsem v šoku, když jsem se setkala s Marií. Bylo jí asi sedmdesát a ještě stále finančně podporovala svého syna, který se živil občasnými brigádami. Její děti po ní neustále chtěly peníze, ale nepřišly jí ani pomoci s opravami domu, ani se nezajímaly o její už křehké zdraví.

Co se to s námi stalo? Proč je pro nás tak obtížné mít rád své rodiče a být jim vděčný? Proč nás tak málo těší starat se o ty, kteří často celý život těžce pracovali, aby nám dopřáli to nejlepší? Jsme rozmazlení spratci, kteří neumí ani poděkovat?

Je pravda, že lidé, které nejvíce milujeme, nám často působí nejvíc bolesti. To je normální. Také samozřejmě záleží na tom, jaká zranění si člověk s sebou nese. Je jasné, že když má někdo psychicky nemocného jednoho z rodičů, musí se chránit, stejně jako někdo, kdo byl některým členem své rodiny zneužíván. Ctít znamená respektovat, mít v úctě, uznávat hodnotu, skutečnou hodnotu – nikoliv tu ideální, kterou jsme si vysnili jako děti a již se někdy velmi dlouho nedokážeme vzdát. Myslím, že všichni se musíme jednou vzdát představy o ideálních rodičích, protože jí nemůže nikdo dostat. Je to součást života. Nicméně, ať byli naši rodiče jacíkoliv, dali nám veliký dar: život – a to není málo! Přivedli nás na svět a tento vztah se nedá popřít.

Řekli jste někdy rodičům, že je máte rádi?

Naše konzumní společnost nás od sebe hodně vzdaluje, protože nás učí vidět spíše naše vlastní egoistické potřeby než potřeby lidí kolem nás... Potřebujeme se postit, žít prostěji, abychom dokázali rozlišit mezi věcmi podstatnými a nepodstatnými, abychom dokázali znovu ocenit život a jeho malé všední dary.

Prosme svatou Terezičku a její rodiče o přímluvu. Zažili tolik těžkostí! Zélie několikrát potratila, přišla o několik dětí, měla rakovinu... Louis, její manžel, ovdověl a konec života strávil v psychiatrické léčebně. Když nás Církev ujišťuje o jejich svatosti – blahořečení byli v Lisieux 19. října 2008 – snaží se nám tak dodat odvahy. Všichni procházíme obtížemi, ale to nám nebrání procházet jimi s Pánem, v jeho milosti, pokoji a tichosti.

Mojí rodiče jsou hodni spíše nebe než země. Dovedli byste říct něco takového také o vašich rodičích? Zahlédli jste v nich někdy jiskru Boží přítomnosti – skrytou a zářící jako perla v moři? Jaká jsou jejich charismata, jaká je jejich cesta ke svatosti? Řekli jste jim někdy, že je máte rádi? Můžete jim to říct, i když už nejsou na tomto světě. Važme si Krista, který je v nich přítomen, buďme vděční za život, který nám darovali, ctěme je a zažijeme hluboký pokoj, protože budeme smířeni s našimi vlastními kořeny, s naším vlastním původem.

(zpracováno z knihy Krásný žebrák, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství)

CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

aneb návod pro šťastný život

- * Odpustit znamená, že se rozhodneme nenechat si kazit život bolestnou minulostí, přestat si neustále drásat rány, které krvácejí.
- * Účelem odpuštění není změnit druhého člověka, ale změnit vlastní postoj, myšlenky, vlastní negativní stav.
- * Odpuštění je projevem ochoty podívat se na otázku sporu z vyššího hlediska a vidět vše z nadhledu.
- * Odpustit znamená i to, že předáme svůj spor do vyšších rukou a budeme žít nezatíženi tím, co bylo.
- * Odpuštění je cesta k vnitřnímu klidu a míru duše.
- * Odpuštění nás oprošťuje od zranění, která jsme utrpěli v minulosti.
- * Oč vlastně při odpuštění jde? Jde o rozhodnutí již dál netrpět, nevyžít se v nenávisti a zlobě, vzdát se touhy nadále zraňovat druhé a zároveň se také vzdát touhy zraňovat sebe pro to, co se odehrálo v minulosti.

(podle knihy: O odpuštění Jaro Křivohlavého)